

ادامه از صفحه اول

خودروسازی و حقوق ملت

اگرچه در ایران خودروی پیشرفته تولید نشد؛ ولی مدعیان آن سیاست به منافع خویش رسیدند. این سیاست منجر به تضعیف هرچه بیشتر رقابت‌مندی و عقب‌ماندگی تولید داخلی شد. عامل دیگری که مانع از پیشرفت صنعت خودروسازی مدرن در کشور شد و نیاز به بررسی قضائی و نهادهایی چون مجلس و… دارد. حجم عظیم توان مالی خودروسازها بود که به جای ارتقای سطح کیفیت فناوری تولید، به سرمایه‌گذاری در زمینه‌های مالی، ایجاد بانک‌ها و سهامداری و گسترش مالکیت خودروسازان در بخش‌های غیر از صنعت خودروسازی مثل ساختمان و مسکن و امثال آن منتهی شد. افزایش جمعیت و نابرابری تمرکز ثروت در میان مردم، این اوتومبیل‌های بی‌کیفیت را به خودروی مورد استفادهٔ عموم تبدیل کرد که حقوق مالکان در آن رعایت نشده است. دستگاه‌های نظارتی و دولتی نتوانسته‌اند وظیفه خود در قبال آنان را ایفا کنند، مجلس بارها با پیش گذاشت و تصمیم‌گرفت با تحقیق و تفحص شایخ غول مافیای خودرو را بشکند؛ اما نتوانست ایران با سابقهٔ بیش از نیم‌قرن مونتاژ اتومبیل، عملاً اولین کپی‌کننده اتومبیل‌های اروپایی بود. اکنون هم بازار مشترک فروش همه کشورهای تولیدکننده اتومبیل است. هم اتومبیل‌های گران‌قیمت غربی و ژاپنی و گرگای را وارد می‌کند و هم محصولات غیراستاندارد و بی‌کیفیت تولید می‌کند. با واردات گسترده اتومبیل‌های پیشرفته اروپایی و آسیایی (بنز، پژو و تویوتا و…) ارزبر خواسته سرمایه‌داران ایران تأمین می‌شود؛ چون صنعت اتومبیل‌سازی هم به لحاظ تولید و هم به لحاظ خدمات بیشترین نیروی کار صنایع را جذب می‌کند؛ دولتمردان کشور می‌گویند به دلیل هسراس از تنش اجتماعی بی‌کاری، باری به هر جهت تولیدات بی‌کیفیت داخلی را می‌پذیرند. خطرات آلودگی محیط زیست، نام‌ن بودن و مصرف سوخت بالای خودروی داخلی هر سال زبان‌های کلان ریالی و ارزی روی دست ملت می‌گذارد اما از بعد حقوقی و قضائی علیه آنها اعلام جرم نمی‌شود. آن زمان که مهندس بهژاد نبوی وزیر صنایع سنگین بود و نمایندگان مجلس از صنعت خودروسازی انتقاد کردند، او به طعنه گفت: می‌دانم شما دنبال خصوصی‌سازی این صنعت هستید؛ والا به کدام‌یک از شما اتومبیل نده‌ادیم (نقل به مضمون). مشخص شد کار به آنجا می‌رسد که تحقیق و تفحص مجلس از صنایع خودروسازی در نیمه راه فشل شود. آقای علیلو یکی از اعضای هیئت تحقیق و تفحص مجلس دهم به‌تازگی در مصاحبه خود صریحا نفوذ مافیای صنعت خودرو را مطرح کرد که مهم‌ترین عامل آن بی‌کفایتی مدیران است و موجب نفوذ در مدیران سطح بالا و حتی در سطح وزارت و نهادهای نظارتی و فراتر از آن شده است. این عضو کمیسیون تحقیق و تفحص جورانه فراتر رفته و مدعی شد ریشه این مافیا در آن سوی مرزهای کشور و به عقیده او در آمریکا است. قطع نظر از صحت و سقم این ادعا و نفوذ بیگانه در این سطح گسترده و اینکه نفوذی‌ها مانع مداخله مراجع قضائی و نظارتی و حتی اطلاعاتی در مسئله خودروسازی هستند، جای آن دارد که ریاست قوه قضائیه که در یک سال گذشته بارها بر مبارزه با فساد تأکید کرده است، با دستور به دادستان تهران و بیگیری گزارش تحقیق و تفحص در صنعت خودروسازی ریشه این مسئله را بازایی کرده و با جست‌وجو در لایه‌های فساد هم از ادامه فعالیت چنین مافیایی جلوگیری کند و هم عوامل آن را علنی محاکمه کندند تا برای همیشه به تولید خودروهای بی‌کیفیت و غیراستاندارد قاتل جان مردم و قیمت‌های انفجاری پایان دهند.

اهمیت تحول در شیوه حکمرانی

به همین دلیل، پروژه‌ها و طرح‌های تعریف و اجرانشده بر بدیگری تلنبار شده و بازدهی ملموس اقتصادی به بار نمی‌آورند (بماند که بیشتر آنها نفعه‌نیمه رها شده و منابع کلانی را به هدر داده است.) زیرا غالب این طرح‌ها و پروژه‌ها با منظر علم اقتصاد همخوان نیست و توجهی به نیازهای اساسی و ریشه‌ای جامعه نداشته است. حال سؤال این است که چگونه می‌توان سیاست‌گذار را به سمتی هدایت کرد که سیاست بقای مدیریت با بقای اجتماع و منافع عمومی هم‌راستا شود و از انحرافات مانند فساد و ناکارآمدی جلوگیری کرد؟

۱- باید پذیرفت که هدف از سیاست‌ورزی و ورود به عرصه سیاست‌گذاری، برای ایجاد تحول و تغییر حیات اجتماعی است نه حفظ وضع موجود. بدون شک بدون توجه به نهاد و سیستم‌سازی و ترداد به الزامات آن مانند قانون‌مندی، شفافیت،حسابه‌پذیری و پاسخ‌گویی- امور قائم به شخص می‌شود و طبیعتا امکان نظارت عمومی وجود نخواهد داشت.

۲- اگر انتصاب و ارتقای مدیران نهادها و دستگاه‌های اداری بر اساس کاردانسی، لیاقت و شایستگی نباشد، انتظار هر اتفاقی به‌جز توسعه و پیشرفت عمومی را باید داشت. برخی مدیران می‌خواهند وضع موجود را حفظ و اهداف شخصی را پیش ببرند.

۳- در نبود اهداف و برنامه‌های مشخص و کمی و نبود استانداردها و معیارهای لازم، امکان نظارت و ارزیابی عملکرد دستگاه‌ها وجود نخواهد داشت و در این میان هر مدیری، به‌ویژه مدیران معامله‌گر، فرصت می‌یابد از محاسبه‌پذیری و پاسخ‌گویی در برابر عملکرد ظفره رفته و در برابر ناکارآمدی و سوءمدیریت خود دست به توجیه‌سازی و فرافکنی بزنند و حتی با لابی‌گری که انجام خواهند داد، در جشنواره‌های صوری رتبه‌های برتر و عالی را هم کسب کنند.

ادامه در صفحه ۳

شرق: رقابت برای ریاست دیوان محاسبات آغاز

دولت دهم و دست‌انترایی فعلی توسط آستان قدس در امور استان‌هاست و به نظر می‌رسد از حمایت جریان نزدیک به قالیباف در مجلس برخوردار است. اما در سوی دیگر بذریاش از جوانان نزدیک به جریان پایداری و البته مدیران دولت احمدی‌نژاد است. او به همین اعتبار مورد حمایت این دو جریان در مجلس یازدهم خواهد بود. اما پیش از این باید دید که معادلات ریاست در کمیسیون برنامه‌بود چه مجلس یازدهم چطور رقم می‌خورد.

از ریاست مجلس به ریاست برنامه‌بود چه؟

به گفته سخنگوی هیئت‌نحسه مجلس، لیست اعضای کمیسیون‌های تخصصی مجلس امروز به نمایندگان اعلام می‌شود. محمدحسین فرهنگی گفته که تغییراتی نیز در نحوه عضویت نمایندگان در کمیسیون‌ها داده شده است. پیش از این برخی از نمایندگان مجلس دهم در تذکره‌های خواستار اولویت‌دادن به تخصص برای عضویت در کمیسیون‌ها شده بودند. در این میان همان‌طور که گفته شد، کمیسیون برنامه‌بود چه در تعیین رئیس دیوان محاسبات نقش کلیدی دارد، هرچند که در نهایت همه نمایندگان در انتخاب رئیس دیوان نقش دارند. بر اساس آیین‌نامه داخلی مجلس، این کمیسیون دو نفر را به‌عنوان رئیس و دو نفر را به‌عنوان دادستان دیوان به صحن مجلس

نام لطف‌الله فروزنده و مهرداد بذریاش برای ریاست دیوان محاسبات مطرح شده

پایداری در سودای دیوان

هستند، چراکه از طیف احمدی‌نژادی‌ها و نزدیک به جریان پایداری در مجلس محسوب می‌شوند. از آن حمیدرضا حاجی‌بابایی، شمس‌الدین حسینی، عبدالرضا مصری و الیاس نادران است. نادران بعد از غیبت در دوره دهم بار دیگر به مجلس بازگشته. او از اعضای هیئت علمی اقتصاد دانشگاه تهران است. سه گزینه دیگر اما وزرای دولت‌های نهم و دهم هستند که از این میان مصری و حسینی وزرای اقتصادی محسوب می‌شوند. حسینی هرچند در آغاز برای ریاست مجلس یازدهم تلاش کرد، اما در نهایت همراه با علی‌نیکزاد، وزیر مسکن و شهرسازی در دولت دهم با حاجی‌بابایی ائتلاف کرد. در همان مقطع بحث‌هایی درباره ریاست کمیسیون برنامه‌بود چه در ازای این ائتلاف مطرح شد. اما حاجی‌بابایی که لحظات آخر از نامزدی ریاست مجلس کنار کشید، حالا به‌عنوان شانس اصلی ریاست کمیسیون برنامه‌بود چه محسوب می‌شود. او درانتخاب قالیباف به‌عنوان رئیس مجلس یازدهم، درحالی‌که فریاد «کرونا کرونا» سر داده بودند، او را در صحن مجلس در آغوش گرفت تا مشخص شود کنارکشیدنش بی‌دلیل نبوده است.

بذریاش بازمی‌گردد؟

با این‌همه به غیر از نادران، سه گزینه دیگر حامی بالقوه بذریاش برای ریاست دیوان محاسبات

در کمین پاستور ۱۴۰۰

به نظر می‌رسد که عارف حتی در صورت ورود به انتخابات ریاست‌جمهوری شانس بالایی داشته باشد. نه تنها او بلکه هر گزینه دیگری که متعلق به جناح اصلاح‌طلبان قلمداد شود.

علی‌لاریجانی

بعد از ۱۲ سال ریاست بر مجلس برخی معتقدند که حالا وقت کوچ علی‌ لاریجانی به پاستور است. اگرچه اوضاعش در اردوگاه اصولگرایی چندان خوب و پایگاهش به واسطه نزدیک‌شدنش به دولت روحانی در میان یاران سابقش محکم نیست. برخی گمانه‌زنی کرده‌اند که احتمالا نامزد اصلاح‌طلبان شود اما بعد است که چنین شود. اصلاح‌طلبان بعد از تجربه روحانی بارها اعلام کرده‌اند که دیگر با نامزد پوششی و رحم اجاره‌ای وارد انتخابات نمی‌شوند از سوی دیگر بدنه مردمی آنها این روزها به‌شدت ریزش کرده و اقبال از آنها بازگشته است. بعد است با یک نامزد نیمه‌اصلاح‌طلب- نیمه‌اصولگرا بتوانند حامیانشان را ترغیب به رای‌دادن کنند. احتمالا تنها بخشی از جریان اصلاح‌طلبی به او اقبال نشان خواهند داد. مانند طیف کارگزاران.

محمدباقر قالیباف

باقر قالیباف همان کسی است که همه درباره‌اش می‌گویند اصلا آمدنش به مجلس و ریاستش بر قوه مقننه هدف ثانویه او بوده. قالیباف آمده تا از صندلی بهارستان استفاده کند برای پریدن به صندلی پاستور. می‌گویند او که تا این لحظه سه بار نامزد ریاست‌جمهوری شده همه راه‌ها را رفته و باز هم می‌رود تا دعوٰت از برخی هنرپیشه‌ها برای امور خیریه برای قالیباف فرصتی برای دیده‌شدنش باشد اما به یک شرط و آن هم اینکه به او اجازه داده شود بعد از یک سال، مجلس را رها کرده و از نو وارد همان کارزار قدیمی و آشنای خودش شود. البته حتی همین چرخش نیز باز می‌تواند یک چشم‌سفندبارش برای قالیباف بتراشد؛ چرا که او را در قامت یک سیاست‌پیشه فرصت‌طلب تصویر می‌کند که همیشه برایش هدف، وسیله را توجیه کرده؛ تا جایی که محتمل است همان بدنه حامی اصولگرا و البته شاید متحدان در قدرتش را هم از او براند!

محمدجواد ظریف

در دولت نخست روحانی و در کوران انجام و تأیید و تصویب برجام نامش برای ۱۴۰۰ زیاد بر سر زبان‌ها افتاده بود. همه می‌گفتند که شانسش برای ریاست‌جمهوری بعدی بالا رفته است، با یک موفقیت دیپلماتیک به نام برجام، محمدجواد ظریف تا حد یک قلم‌نویس ملی بالا رفت و برخی حتی او را با صدق قیاس کردند.

سیاست

را هم در سر می‌پروراند. البته مخالفان بذریاش در مجلس یازدهم نیز ساکت نیستند. یکی از سایت‌های وابسته به این جریان نیز نوشته که طبق قانون رئیس دیوان محاسبات باید ۲۰ سال سابقه کار داشته باشد و بنابراین او شرایط ریاست دیوان محاسبات را ندارد.

فروزنده و حمایت طیف قالیباف

لطف‌الله فروزنده و عادل آذر دو گزینه دیگر مطرح‌شده برای ریاست دیوان محاسبات هستند. آذر، رئیس کنونی دیوان محاسبات، البته بخت کمی برای ادامه این مسئولیت دارد، هرچند گزارش تفرغ بودجه ۹۷ و او به زعم بسیاری از نمایندگان مجلس دهم به منابه تلاشی برای ابقا در سمت خود خوانده شد. این گزارش حکایت از تخلفات مدیران و نهادهای دولتی داشت که با واکنش دولت همراه بود. هرچند عده‌ای درستی اطلاعات و اعداد مطرح در آن را مورد تردید قرار دادند، اما دیوان محاسبات بر صحت آنها تأکید کرد. اما

فروزنده، سخنگوی جمعیت ایثارگران و دستیار تولیت آستان قدس در امور استان‌ها را باید رقیب اصلی بذریاش قلمداد کرد. او در دولت دهم نیز ابتدا معاون توسعه مدیریت و سرمایه انسانی بود و پس از آن، معاونت پارلمانی رئیس‌جمهوری را برعهده داشت. فروزنده دکترای مدیریت مالی دارد

و عضو هیئت علمی دانشکده مدیریت دانشگاه تربیت‌مدرس است. او قائم‌مقام مرکز پژوهش‌های مجلس نیز بوده و عضو هیئت‌مدیره دیده‌بان شفافیت و عدالت است. الیاس نادران و احمد امیرآبادی نمایندگان مجلس یازدهم هستند که از اعضای مؤسس دیده‌بان شفافیت و عدالت هستند و اصولگرایان نزدیک به قالیباف نیز در مجلس یازدهم حامی ریاست فروزنده بر دیوان محاسبات به حساب می‌آیند. درحالی‌که به نظر می‌رسد رئیس دیوان محاسبات با توجه به یک‌دست‌بودن ساختار کلی مجلس امکان‌های زیادی برای پروپاگاندا با کارنامه مالی دولت در اختیار دارد. آن هم در آستانه انتخابات ریاست‌جمهوری ۱۴۰۰ که به دلایل گوناگونی می‌تواند انتخاباتی بسیار مهم تلقی شود. حال باید دید کدام‌یک از گروه‌های ذی‌نفع در ریاست دیوان محاسبات از دیگران پیشی می‌گیرد.

چراغش اما در دولت دوم روحانی رو به افول گذاشت. برجام نه تنها میوه نداد بلکه حتی ظرفیت در اجرای برخی وظایف ذاتی‌اش هم جا ماند تا جایی که حتی شبانه استعفا دلی روز بعد آن را پس گرفت. این اتفاق در کارنامه او در دولت دهم به دلیل ننگ‌داشت و به افول چهره فرمان‌گونه پیشین او کمک کرد. برخی اظهارنظرهای اخیر او در توئیتر هم به ناخرسندی از او و ریزش بدنه مردمی او کمک کرده است.

محمدرضا باهنر

هم دبیر کل جامعه اسلامی مهندسين و رئيس جبهه پيروان خط امام و رهبري و عضو مجمع تشخيص مصلحت نظام است هم هفت دوره در مجلس بود.
نزدیک به ۲۸ سال. یک خبره حسابی در پارلمان که خودش می‌گفت در این ادوار آخر که نایب‌رئیس بود تصمیمی بدون نظر او در مجلس گرفته نمی‌شد. اما دو دوره است که دیگر در مجلس حضور ندارد. به انتخاب خودش دیگر ثبت‌نام نمی‌کند. همه گمانه‌زنی‌ها بر این‌ بود که او حالا خودش را لایق ریاست پاستور می‌داند اگرچه در همه این ۲۸ سال از نایب‌رئیسی در بهارستان بالاتر نرفت. او گفته است که می‌ترسم در ۱۴۰۰ یک حرف رای بیاورد! خودش گفته است: «زمانی که ثبت‌نام نکردم بعضی‌ها گفتند می‌خواهد رئیس‌جمهور شود، بعضی‌ها گفتند ترسیده در مجلس رای نیاورد و ثبت‌نام نکرده است، بعضی‌ها گفتند اصلا صلاحیتش ممکن بود رد شود، از ترس اینکه صلاحیتش تأیید نشود یا نشود، ثبت‌نام نکرد». او اگرچه همواره منکر این شده که قصد ورود به انتخابات ریاست‌جمهوری را دارد اما قطعاً مترصد است و گوشه چشمی به آن دارد. شاهدش هم یک جمله کلیدی از اوست: «انتهایی هم که کاندیدا دارند از حالا نباید کاندیدایشان را علم و رو کنند».

حسین دهقان

وقتی گزینه رئیس‌جمهوری نظامی مطرح شد، نام حسین دهقان هم بر سر زبان‌ها افتاد. معاون خاتمی و احمدی‌نژاد در بنیاد شهید و وزیر دفاع دولت اول روحانی. او سابقه سپاهی دارد. فرمانده اسبق نیروی هوایی سپاه است. حسین دهقان دبیر کمیسیون سیاسی، دفاعی و امنیتی مجمع تشخیص مصلحت نظام هم بوده است. حسین دهقان یک نظامی شناخته‌شده است که اکنون در حلقه مشاوران رهبری در امور دفاعی قرار دارد. برخی می‌گویند زمانی می‌تواند گزینه‌ای جدی برای ریاست‌جمهوری تلقی شود که ساختار سیاسی در ایران به این نتیجه برسد که روی‌کار آمدن یک رئیس‌جمهور نظامی مفید خواهد بود.

روزنه

روحانی در ستاد ملی مبارزه با کرونا:

نباید با امید کاذب برنامه‌ریزی و اقدام کنیم

● **ایستنا**: رئیس‌جمهور در جلسه ستاد ملی مبارزه با کرونا، پزشکان، پرستاران و کادر درمانی کشور را مدافعان پر نشاط میدان سلامت خواند و با تأکید بر اینکه کسب‌وکارها و اقتصاد کشور هم‌زمان با روند مبارزه با ویروس کرونا، باید فعال باشند و راه دومی نداریم، گفت: «سقف و خط قرمز ما در مبارزه با بیماری کرونا، توان کشور برای حفظ سلامت و امور درمانی است و ایپدی می‌باید همیشه زیر این خط قرمز و توان بخش سلامت کشور باشد».

حسن روحانی با بیان اینکه فعالیت بخش بهداشت و درمان در مبارزه با کرونا، بر گروه‌های آسیب‌پذیر متمرکز شده باشد، تأکید کرد: «در حال حاضر دو دارویی که برای درمان کرونا مؤثر بوده، در کشور شناسایی شده و در حال استفاده از آن هستند».

او افزود: «مردم باید در زمینه برگزاری اجتماعات مانند عروسی، عزا و تجمع‌های طایفه‌ای و قبیله‌ای تا مدت زیادی رعایت کرده و از برگزاری این مراسم‌ها خودداری کنند و این روند تا زمانی که بخش بهداشت و درمان کشور تأیید کند، باید ادامه داشته باشد».

رئیس‌جمهور با بیان اینکه ابعاد جدید این ویروس هر روز بیشتر مشخص می‌شود، عنوان کرد: «زمانی این امید در جامعه بود که با رسیدن به فصل گرما این ویروس از بین خواهد رفت یا شایع شده بود که این ویروس خودبه‌خود ضعیف خواهد شد، اما این ویروس با وجود گرما نیز از بین نرفت و از لحاظ علمی این مطالب به اثبات نرسید».

روحانی با بیان اینکه نباید به واسطه امید کاذبی که مبنای علمی ندارد و محققان آن را تأیید نمی‌کنند برنامه‌ریزی و اقدام کنیم، گفت: «این در حالی است که در جامعه چاره‌ای جز ادامه فعالیت کسب‌وکارها و تولید و انجام رفت‌وآمد مردم در حد نیاز جامعه و هم‌زمان مبارزه با ویروس کرونا، نداریم. اینکه صدانقلاب این‌طور تبلیغ می‌کنند که باید همه فعالیت‌ها تعطیل شده و برخی از رسانه‌های داخلی هم سخنان آنان را تکرار می‌کنند درست نیست؛ باید فعالیت‌های مردم که مرتبط با زندگی و کسب‌وکار آنها و مسائل فرهنگی مانند برگزاری نماز جماعت و عبادت و دعا در مساجد است، با رعایت مسائل بهداشتی انجام شود. تجمع و اجتماعاتی مانند عروسی، عزا و تجمعات مرسوم فامیلی و طایفه‌ای را باید کنار بگذاریم.»او با تأکید بر اینکه برای انجام فعالیت‌های اجتماعی باید در وهله نخست از فضای مجازی استفاده کنیم و اولویت دوم فضای حقیقی باشد، گفت: همه بخش‌ها باید شرایط را برای دریافت خدمات از طریق رای فضا برای مردم فراهم کنند. بیشترین فعالیت بخش سلامت کشور امروز در فضای مجازی انجام می‌شود، باید در سایر بخش‌ها نظیر بخش آموزش هم تا حد ممکن فعالیت‌ها در فضای مجازی انجام شود و بخش‌هایی که ضرورت دارد حضوری باشد با رعایت پروتکل‌ها به انجام برسد».

روحانی با تأکید بر اینکه باید با اضطراب و شایعه‌پراکنی در جامعه مبارزه کنیم و ببخود مسائل را بزرگ جلوه ندهیم، افزود: «نباید مردم را مضطرب و نگران کنیم. این در حالی است که مردم نیز باید دستورالعمل‌ها را مراعات کرده و تلاش کنیم که آنها دچار وسوسا نشوند و در حدی معقول مسائل را در جامعه پیش ببریم».

روحانی همچنین با تشریح مصوبات جلسه ستاد ملی مقابله با کرونا گفت: «در این جلسه مصوب شد تا علاوه‌بر مناطق سفید، از ابتدای تیرماه در تمامی مناطق زرد نماز جمعه با رعایت دستورالعمل‌های بهداشتی و توافق با ستاد اقامه نماز جمعه برگزار شود. همچنین در این جلسه مصوب شد مهدهای کودک، کلاس‌های قرآن و آموزشگاه‌ها مانند آموزشگاه زبان نیز از ۲۴ خرداد با رعایت تمامی دستورالعمل‌ها فعالیت خود را آغاز کنند».

او افزود: «مجموعه‌ها برای اساس مصوبه ستاد ملی مبارزه با کرونا، توره‌های مسافرتی داخلی هم از ۲۴ خرداد می‌توانند فعالیت خود را شروع کنند، اما در زمینه انجام توره‌های خارجی باید بررسی‌های لازم انجام شده و چارچوب‌ها در این راستا مشخص شود».

رئیس‌جمهور با بیان اینکه سینماها و کنسرت‌ها هم به شرط حضور ۵۰ درصد ظرفیت سالن‌ها و رعایت کامل پروتکل‌ها می‌توانند از ابتدای تیرماه فعالیت خود را آغاز کنند، گفت: «مراسمات در فضای باز آرامستان‌ها هم می‌تواند با توافق بخش‌های ذی‌ربط بر چگونگی برگزاری و چارچوب‌ها آغاز شود. مسائل دیگری از جمله رخصتی‌زدان‌ها در تیرماه، اردوهای راهیان نور و برگزاری برخی اجتماعات هم در این جلسه مطرح شد که بنا شد بررسی‌های بیشتری درباره آنها انجام شده و در آینده تصمیمات لازم درخصوص آنها با مردم اعلام شود».